

קונטרס

צא מהבוץ

יחזק ויאמץ את הנפשות שנפלו לעמקא דתהומא רבא,
והתלכלכו בבוץ התאוות המגנות, ויורה להן עצות נפלאות
איהן לצאת משם, וידבר על לבן דבורי התחזקות, ויחזקן
ויאמץן וישמחן, ויכניס בהן תקנה טובה.

*

בנוי ומיסד על-פי דברי
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון,
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבנו,
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו.

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו
הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אניס ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו,

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי חכמינו
הקדושים מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש.

*

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תובכ"א

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר, שְׁרַאֲוֵי לָנוּ לִיתֵן
תְּמִיד תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׂזַכֵּינוּ לְהַתּוֹדֵעַ מִרְבֵּי אֶמֶת
כְּזֶה, רַבֵּי רַחֲמָן כְּזֶה, אֲשֶׁר מוֹסֵר
נַפְשׁוֹ בַּעֲבוּרָנוּ, וּמוֹצִיא אוֹתָנוּ מִהַבּוֹץ
וְהַלְכָלוֹךְ שֶׁנִּפְלָנוּ אֵלָיו.

(אמרי מוהרא"ש, חלק ב', סימן תקכו)

קונטרס

צא מהבוץ

.א

צריך שתדע אהובי, בני, כי בעתים האלו עוברים נסיונות קשים ומרים על נערי בני ישראל, כי קדם האור הגדול מתפשט חשך כפול ומכפל, קדם ביאת משיח צדקנו, שהוא יגלה את אמתת מציאותו יתברך בגלוי נורא ונפלא מאד, עד שכל אחד ואחד יראה בעיני בשר התגלות אלקותו יתברך בגלוי, קדם לכן יתפשט החשך הכי גדול בעולם על ידי אמות העולם, שימלאו את כל העולם כלו עם זבל של נאוף, שקוץ, ערם ותעוב, אשר דבר זה מכניס באדם כפירות ואפיקורסות, כי הרהורי עברה והרהורי עבודה זרה הולכים יחד, כמו שאמר חכמינו הקדושים (ברכות יב:): אחרי לבבכם (במדבר לט, ט) — זה הרהורי עבודה זרה, כפירות ואפיקורסות.

ואַחֲרֵי עֵינֵיכֶם — זֶה הִרְהוּרֵי עֲבָרָה, נֹאֵף, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וְרוֹאִים בְּחוּשׁ, שְׁלֹא־חֲרוּנָה נִתְמַלֵּא כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ עִם כָּל מֵינֵי שְׁקוּץ, תְּעוּב וְזִהְמָה שֶׁל נֹאֵף, עַד שְׂאִין רְחוּב שְׁלֹא יִהְיֶה מְלֵא מִזִּהְמַת הַנֹּאֵף, וּמוֹכָרִים זֹאת בְּרִישׁ גְּלִי בְּלִי שׁוּם בּוֹשָׁה כָּלֵל, וּמְרֹאִים כָּל מֵינֵי סְרֻטִים מְשַׁקְּצִים וּמִתְעַבִּים, וְכֵן כָּל מֵינֵי סִפְרֵי פּוֹרְנוֹגְרַפְיָה שֶׁל שְׁקוּץ, תְּעוּב וְזִהְמָה, וּמָה יַעֲשֶׂה הַבֵּן שְׁלֹא יִחְטָא?! וְאִין מִי שֶׁיַּעֲצֹר אֶת נֶגַע הַצָּרְעַת הַזֹּה, אֲשֶׁר מִי שֶׁנִּכְנַס בָּזֶה, קָשָׁה וְכִבֵּד לוֹ לְצֵאת, כִּי דָבָר זֶה הוּא כְּמוֹ סֵם, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, תִּכְף-וּמִיד כְּשֶׁאָדָם רַק טוֹעַם מִמֶּנּוּ קֶצֶת, אֵינּוּ יָכוֹל לְהַבְדִּיל מִמֶּנּוּ כָּלֵל, וְנִכְנַס יוֹתֵר וְיוֹתֵר, עַד שֶׁיֵּשׁ נִפְשׁוֹת יְקָרוֹת שֶׁנִּפְלוּ כָּל-כָּף בְּעֶמְק הָרַע, הַחֲשֵׁף וְהַזִּהְמָה הַזֶּה, שֶׁקָּשָׁה וְכִבֵּד לְהֵן לְצֵאת, וּבְנֵי-אָדָם מִתְגַּעְעִים בְּכָל מֵינֵי עוֹנוֹת שֶׁל פְּגָמֵי הַבְּרִית וְנֹאֵף, וּבָאִים לְחַטָּא הַמְּגַנָּה שֶׁל הוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה, וּמְאוּנָנִים עֲצָמָם, וְדָבָר זֶה הוֹרֵס לָהֶם אֶת הַמַּחַ לְגַמְרֵי, מִחֲשִׁיף אֶת עֵינֵיהֶם וּמְטַמְטֵם אֶת לִבָּם, עַד שֶׁנַּעֲשִׂים מְלֵאִים כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, כִּי לִבָּם נַעֲשֶׂה סְחִרְחִיר מְלֵא עֲקֻמוּמִיּוֹת וְקִשְׁיוֹת עָלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְעַל-כֵּן לֹא בְּחִנָּם צָעֲקוּ כָּל הַצְּדִיקִים, שֶׁקָּדָם בֵּיאת מְשִׁיחַ צְדִיקוֹת תִּתְפַּשְׁטָנָה הַכְּפִירוֹת וְהָאֶפִיקוֹרְסוֹת מְאֹד מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֶׁאֶפְלוּ הַכְּשָׁרִים יִהְיֶה לָהֶם נִסְיוֹן בְּאֻמוּנָה

פְּשׁוּטָה, וְהַכֵּל נֶעֱשֶׂה עַל-יְדֵי שְׁהַקְדִּים הַסֵּמ"ךְ-מ"ם
את אמות העולם שִׁפְיָצוּ כָּל מִינֵי תוֹעֵבוֹת רָעוֹת בֵּין
נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל — שְׁקוּץ, תְּעוֹב וְזִהְמָה, כָּל מִינֵי סְרָטִים
מְלַכְלָכִים שֶׁל נְאוּף, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְפָּסוּ בְּרִשְׁתָּם הַטְּמֵאָה
נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְתִכְףּ-וּמִיד כְּשֶׁאָדָם נִתְפָּס בְּרִשְׁתָּ שֶׁל
נְאוּף, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, כְּכֹר נִכְנָס בּוֹ אָרֶס שֶׁל כְּפִירָה
וְאִפְיֻקוּרְסוֹת, וּמִי שֶׁנִּכְנָס בְּבוּץ הַזֶּה, קָשָׂה לוֹ מְאֹד מְאֹד
לְצֵאת מִשָּׁם, כִּי כָּל אֱלוֹ הַסְּפָרִים וְתַמּוּנוֹת הַתּוֹעֵבָה,
שְׁקוּץ, תְּעוֹב, עֵרֶם וְזִהוּם, הֵם כְּמוֹ דִּבְקָ עֵב, וּמִי שֶׁרָק
דוֹרֵךְ עָלָיו, קָשָׂה לוֹ לְהַפְרִד מִמֶּנּוּ, כִּי נִדְבָק אֵלָיו, וְאִף
שֶׁנִּפְשׁוּ מִתְעוֹרְרֵת בְּכָל פַּעַם לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, כִּי נִפְשׁוּ
שֶׁל בַּר יִשְׂרָאֵל בָּאָה מִמְּקוֹם עֲלִיוֹן וְנוֹרָא מְאֹד מֵעֲצָם
הָאֲצִילוֹת, וְכִשְׁנוֹפְלֵת בְּעֵמֶק שְׂאוּל תַּחֲתִיּוֹת וּמִתַּחֲתָיו,
הִיא צוֹעֶקֶת וּמִתְחַנְּנֵת וְרוֹצֶה לְצֵאת מִשָּׁם, אִךְ אֵין לָהּ מִי
שִׁיּוֹשִׁיעָהּ, כִּי הַלְּכֻלּוֹךְ וְהַזְּהֵמָה, הַשְׁקוּץ, הַתְּעוֹב וְהָעֵרֶם
הַזֶּה, כְּכֹר אֵינָם מְנִיחִים לָהּ לְצֵאת מִשָּׁם, עַד שֶׁנוֹפֵל
הָאָדָם יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְנִסְתַּבֵּךְ בְּכָל מִינֵי סְבוּכִים קָשִׁים, כִּי
חֲטָא מִמְּשִׁיךְ חֲטָא וְעֵבְרָה גּוֹרְרֵת עֵבְרָה (אָבוֹת ד, ב),
עַד שֶׁיֵּשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׁכָל-כֶּף נִתְלַכְּלוּ בְּעוֹנוֹת קָשִׁים
וּמְרִים שֶׁל תְּאוּהָ זוֹ, עַד שֶׁקָּשָׂה וְכִבֵּד לָהֶם כְּכֹר לְצֵאת
מִשָּׁם, וּבִפְרֵט שֶׁחֲטָא נְאוּף מְכַנֵּס בְּאָדָם גַּם כְּפִירוֹת
וְאִפְיֻקוּרְסוֹת, שֶׁעַל זֶה נֹאמֵר (מְשָׁלִי ב, יט): "כָּל בְּאִיָּה

לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים", ואף שבאמת בפנימיות לכבם רוצים לצאת מהחטא והזהמה הזו, פי סוף כל סוף אחר שפבר עבר האדם על החטא המגנה הזה ימים ושנים, הוא רואה בעצמו איך שפלה את כחו לגמרי, פי בזה שאדם מוציא זרעו לבטלה נחשף מאור עיניו, ונטמטם מחו ושכלו, ונתעקם לבבו, ונחלש כחו לגמרי, עם כל זאת מי שפבר משקע בתוך התאוה הזו, רחמנא לצלן, קשה וכבד לו לצאת ממנה, פי הוא דבוק בה כמו אל דבק חזק, אשר אי אפשר להפירד ממנו בשום פנים ואפן, אלא כשאדם זוכה להתקרב אל הצדיק הגדול במעלה נוראה ונפלאה מאד, שהוא מוסר את נפשו בעבור אלו הנפשות שנפלו בעמקא דתהומא רבא, ומשתדל להוציאם משם.

ועל-כן אהובי, בני היקר, מאחר שנפלת פבר בתאוה מגנה זו, והתלכלכת בחטא המגנה של פגם הברית — הוצאת זרע לבטלה, והלכת אחר עצת יצרן להסתפל בשקוץ, תעוב וערם של כל מיני סרטים מגנים, עד שאתה פבר מנח בעמקא דתהומא רבא, פי נסתפכת בעברות חמורות של תאות נאוף, עם כל זאת אם תזכה לקחת את עצמך בידיך, ותבוא אל הצדיק האמת שבדור הזה ותתקרב אליו, הוא יורה

לך את הדרך איך לצאת מהחשך אשר נפלת בו, כי יש אצלו למודים נוראים ונפלאים כאלו, עד שאפלו הכי גרוע והכי נפול בעולם יכולים לצאת משם, כי הלמודים שלומד הצדיק האמת עם נשמות ישראל, הם למודים מרום גבהי מרומים, שהוא מוריד אורות עליונים, אורות צחצחות, עד שיש בכחו לטהר ולזכך את כל הנפשות שנפלו בחטא המגנה הזה, אך עליך לדעת כי הסמ"ך-מ"ם מתפשט דיקא על הצדיק האמת הגדול במעלה נוראה ונפלאה זו, כי הוא יודע שהוא יכול להצילך ולהוציאך מהבוץ ומהלכלוך שנפלת לשם, ועל-כן עליך לדעת, שזה עקר הנסיון שלך, שאתה מרחק לשמע לדבר עליו כל דבר רע וכל מיני לשון-הרע ורכילות, והכל בשביל הבחירה והנסיון, כי באמת אין ראוי לקבלך, מאחר שכל-כך טמאת את נפשך בכל מיני שקוץ, תעוב, ערם וזהים, ועשית מעשים אשר לא יעשו, כל מיני רע וחשך ועברות חמורות, אשר קשה וכבד לשוב בתשובה שלמה מעברות חמורות כאלו, עם כל זאת הצדיק האמת הגדול במעלה נוראה ונפלאה מאד, יש אצלו כל מיני למודים לכל הירודים והנפולים, אך עקר הנסיון ששמים לפניו, שמסרו כחות לסמ"ך-מ"ם, שידברו עליו כל דבר אסור, ויתלוצצו ממנו, וזה עקר הנסיון

שְׁלֶךְ, שְׁיִהְיֶה הַהֶכְרַח לְךָ לְשִׁמְעַ קֹדֶם כֹּל מִיַּי מַחֲלֶקֶת
וּמְרִיבוֹת וְלִיצְנוּת עָלָיו (עֵינַי לְקוּיֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן
ה.).

וְעַל-כֵּן אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, מֵאַחַר שֶׁכָּבַר עֲבֵרַת
עֲבֵרוֹת חֲמוּרוֹת כְּאֵלוֹ שֶׁל פְּגָמֵי הַבְּרִית, שְׁקוּץ, תַּעֲוֹב,
זְהוּם וְעֵרֹם, וְרֵאִיתָ סְרֻטִים מְלַכְלָכִים, וְנִכְשַׁלְתָּ בְּהוֹצָאת
זֶרַע לְבִטּוּלָה וּבְעוֹד עֲבֵרוֹת חֲמוּרוֹת שֶׁל נִשְׁגָּז"ז (נִדְּהָ,
שְׁפִיחָה, גִּוְיָה, ז'וֹנָה), אֲשֶׁר אֵין שׁוּם בְּרִיָּה יוֹדַעַת מְזֵה
רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ וּגְדוּלֵי מַבְחָרֵי הַצְּדִיקִים,
כִּי סוּף כָּל סוּף אַתָּה מִתְבַּיֵּשׁ לְהַגִּיד וּלְסַפֵּר אֶת
הַדָּבָר לְמִישֶׁהוּ, וְאֶפְלוּ הוֹרִיךְ אֵינָם יוֹדְעִים אֶת מַעֲשֵׂיךְ
הַמְּגַנִּים וְהַמְזַהְמִים שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה בְּסִתָּר תַּחַת גָּבֶם,
וְעַכְשָׁו אַתָּה שָׁבוּר בְּעֶצְמְךָ כְּחָרֶס הַנִּשְׁבֵּר, וְאַתָּה רוֹצֵה
לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְאֵינְךָ יוֹדֵעַ אֶת הַדֶּרֶךְ לִילֶךְ
בָּהּ, עָלֶי לְהַקְדִּים לְךָ, שֶׁתִּדַּע שְׂאִין דָּבָר שְׁלֵא תוֹעִיל
עָלָיו תִּשׁוּבָה, כִּי עַל כָּל דָּבָר יְכוּלִים לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה
(וְעֵינַי זֶהר שְׁמוֹת קו), וְעַקֵּר הַתִּשׁוּבָה הִיא עַל-יְדֵי גְדוּלֵי
הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, וּבִפְרֻט הַצְּדִיק הַגְּדוֹל בְּמַעֲלָה
נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, שֶׁהִבְטִיחַ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
שְׁיִתְקַן אֶת כָּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וַיִּכְבְּסֵם וַיִּנְגַם מְכַל
מִיַּי עוֹוֹנוֹת, וְהִסְמֵךְ-מִ"ם יוֹדֵעַ זֹאת, וְעַל-כֵּן הֵקִים

עָלְיוּ מִחֻלְקֵת עֲצוּמָה שְׁחוּלְקִים עָלָיו וּמִדְּבָרִים עָלָיו
כָּל דְּבַר אָסוּר וְכָל מִינֵי לְשׁוֹן-הָרַע, רְכִילוֹת וְלִיצְנוּת,
וּמִתְלוּצְצִים מִמֶּנּוּ, וְנַעֲשֶׂה לְלַעַג וּלְקָלֶס בְּעֵינֵי הַכֹּל,
וְלִכְן רְאֵה, אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, לִישָׁב עֲצֻמָּה עֲכָשׁוּ הֵיטֵב
הֵיטֵב מָה עָשִׂיתָ, אֵיךְ לְכַלֶּכֶת אֶת עֲצֻמָּה זֶה יָמִים
וְשָׁנִים בְּשִׁקּוּץ, תַּעֲוִב, זְהוּם וְנֹאוּף, וְשִׁפְכֵת זֶרַעַךְ עַל
הָאָרֶץ כַּמִּים, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְאֲשֶׁר עַל-יַד־זֶה נִטְמָטֵם
מִחֻד וְנִתְעַקֵּם לְבָךְ, אִם אַתָּה רוֹצֵה לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה
שְׁלָמָה, רְאֵה עַל-כָּל-פְּנִים לְשָׁמֹר אֶת עֲצֻמָּה לֹא לְחֻלְקָה
עַל הַצְּדִיק הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, כִּי
לֹא דֵי שֶׁחֻטֵּיא אוֹתָךְ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּכָל מִינֵי חֻטָּאִים
וְעוֹנוֹת חֲמוּרִים, אֲשֶׁר קָשָׁה מְאֹד לְחַזֹּר בְּתִשׁוּבָה
עֲלֵיהֶם, וּמִי שֶׁנִּכְנַס בְּתִאָּוָה זֶה, קָשָׁה וְכָבֵד לוֹ מְאֹד
לְצֵאת מִמֶּנָּה, כִּי הוּא כְּמִי שְׁדוּרָךְ עַל דְּבַק עֵב, שֶׁקָּשָׁה
אַחֲר־כֵּךְ לְהִפָּרֵד מִמֶּנּוּ, עוֹד זֹאת הוּא מְכַנֵּס בְּךָ קִשְׁיוֹת
וּסְפָקוֹת עַל גְּדֻלַּת הַצְּדִיק הָאֵמֶת, שְׁיִכּוֹל לְהוֹצִיא אוֹתָךְ
מִהַשִּׁקּוּץ, הַתַּעֲוִב וְהַזְהוּם שֶׁנִּפְלְטָה אֵלֵיהֶם, וְלֹא עוֹד
אֶלָּא אַתָּה מְדַבֵּר עָלָיו גַּם-כֵּן כָּל דְּבַר רַע, וְעוֹשֶׂה מִמֶּנּוּ
כָּל מִינֵי לִיצְנוּת, וְלִכְן רְאֵה, אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, אִם
אַתָּה רוֹצֵה לְצֵאת מִהַפֶּח הַיְקוּשׁ שֶׁנִּפְלְטָה אֵלָיו, רְאֵה
לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה קִדְּם כָּל עַל פְּגָם אֲמוּנַת חֲכָמִים,
וְתִאֲמִין בְּגְדוּלֵי הַצְּדִיקִים הָאֵמֶתִּים הַיְכוּלִים לְהוֹצִיא

אותך משם, כי אי אפשר לשוב בתשובה שלמה, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק הגדול במעלה נוראה ונפלאה מאד, ואל תלמידיו הצדיקים האמתיים שבדור הזה, ולכן ראה להיות מפיר את מקומך, מאחר שכבר חטאת ונתלכלכת בזהמה זו של שקוץ, תעוב ונאוף, על-כל-פנים ראה להתקרב אל צדיקים אמתיים, ועל ידם בודאי תזכה לשוב בתשובה שלמה.

ואל יהיו קלים בעיניך דברים אלו, כי עליך לדעת, כי לא לעולם תחיה, היום אתה פאן, ומחר אתה בקבר (ברכות כח:), ואינך יודע מתי תפל בנפילה כזו, שכבר לא תוכל לצאת ולהגביה את עצמך משם, ולכן אהובי, בני היקר! ראה להיות חכם עכשו, ותישב את עצמך היטב היטב, איך ובמה עברו עליך הימים והשבועות, החדשים והשנים, איך נתגעלת ונתלכלכת בכל מיני עוונות של הוצאת זרע לבטלה והסתכליות רעות, ונתעבת בכל מיני תועבות רעות של נאוף, ויש בעולם צדיק אמת גדול במעלה נוראה ונפלאה מאד, שישכיל להוציא אותך משם, ולכבס ולנקות את נשמתך ולהלבישה בלבושי כבוד, ולכן כל זמן שאתה חי, יש לך תקנה לתקן את הכל, העקר תלוי רק בעצמך, אם תזכה לישוב הדעת אמתי, לישב את עצמך היטב היטב

איך עוברים עליך הימים והשנים, ואף שאני יודע שמי
 שנפל בחטא המגנה הזה, והכניס את עצמו בזבל של
 נאוף, קשה וכבד לו לבוא אל ישוב הדעת, כי הרי
 החטא של הוצאת זרע לבטלה ושל הסתכליות רעות,
 שהכניס את עצמו אל מדה מגנה ורעה להסתכל על
 כל מיני זהמות של נאוף, דבר זה מטמטם את המוח
 והדעת לגמרי, עד שאין לו שום ישוב הדעת כלל, עם
 כל זאת מדי פעם בפעם עולה בלבך חרטה עצומה
 מה אתה עושה, ואתה בוכה ומבכה שמים וארץ מה
 יהיה עמדי, כי סוף כל סוף איך נפלת משמים לארץ,
 ובאת לידי עברות חמורות ומגנות פאלו, כי כל בר
 ישראל שרשו מעולם האצילות, ונכנסים בו בכל יום
 הרהורי תשובה לחזור אליו יתברך, אף תכף-ומיד בא
 הסמ"ך-מ"ם שהוא היצר הרע, וכבר מפילו ביאוש
 פאלו כבר אבד מנוס ותקוה ממנו, והצדיק האמת
 הגדול במעלה נוראה ונפלאה מאד לוחם כנגדו, כי
 "את זה לעמת זה עשה אלקים" (קהלת ז, ד), כי
 כנגד היצר הרע המחטיא את האדם בעוונות חמורים,
 ומכניס בו יאוש פאלו אבד מנוס ותקוה ממנו, וכאלו
 אף פעם לא יצא מהבוץ הזה, עומד הצדיק האמת
 הגדול במעלה נוראה ונפלאה מאד, ומלמד למודים
 פאלו אשר אפלו הגרוע ביותר בעולם יכול לשוב

בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, כִּי הוּא יָכוֹל לְהוֹרִיד אֶת
עֲצָמוֹ אֶל תּוֹךְ עֲמָקֵי עֲמָקִים הַשְּׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת וּמַתְחַתָּיו,
וּלְהוֹצִיא אֶת כָּל הַנְּפֹשׁוֹת שֶׁנִּפְּלוּ לְשָׁם, וְהוּא מְכַבֵּסֵן
וּמְנַקֵּה אוֹתָן, רוֹחֵצֵן וּמְלַבֵּיֶשֶׁן לְבוּשֵׁי כְבוֹד — תּוֹרָה
וּמִצְוֹת, וְזֶה עֵקֶר הַנְּסִיּוֹן שֶׁל כָּל מִי שֶׁנִּפְּלָה לְעֲמָק
הַזֶּהֱמָה שֶׁל שְׁקוּץ, תְּעוּב וְזֵהוּם זֶה, אִם לְהִמָּשִׁיךְ וּלְצִיֵּת
לְיִצְרוֹ הָרַע הַבוֹעֵר בּוֹ בְּתֵאוֹת נְאוּף, אוֹ לְצִיֵּת לְצַדִּיק
הָאֵמֶת הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, שְׁרוּצָה
לְהוֹצִיא, וְלָכֵן רָאָה, אֱהוֹבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, מֶה לְפָנֶיךָ,
אֵין אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם שִׁיּוֹדֵעַ מֶה עוֹבֵר עָלֶיךָ, אֲלֹא
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ, שֶׁשָּׁלַח אֵלֶיךָ אֶת הַצַּדִּיק
הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, אֲשֶׁר הוּא יָכוֹל
לְהוֹצִיאֲךָ מִשָּׁם, אֵךְ בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן הוּא מְכָרַח
לְתֵן כַּחוֹת לְסֵמ"ךְ-מ"ם וְאַנְשֵׁיו, שֶׁיַּחֲלִקוּ עַל הַצַּדִּיק
הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, וַיִּדְבְּרוּ עָלָיו כָּל
דָּבָר אָסוּר, וַיּוֹצִיאוּ עָלָיו כָּל מִינֵי שֵׁם רַע וַיִּתְלוּצְצוּ
מִמֶּנּוּ, כִּי בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן מְכָרַח לְהִיּוֹת דָּבָר זֶה,
וְלָכֵן אַחַר כָּל מֶה שֶׁעָבַר עָלֶיךָ בְּחַיֶּיךָ, רָאָה לְיֹשֵׁב אֶת
עֲצָמְךָ הַיָּטִב הַיָּטִב: "מִי יָכוֹל לַעְזוֹר וּלְהוֹשִׁיעַ וּלְהוֹצִיא
אוֹתִי, הֲאֵם אֵלֹה הַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים שֶׁלֹּא אֶכְפַּת לָהֶם
שׁוּם דָּבָר מִמֶּה שֶׁעוֹבֵר עָלַי, רַק מְסִיתִים וּמְדִיחִים אוֹתִי
לְחַלֵּק וּלְהִתְלוּצֵץ וּלְדַבֵּר עַל הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה

נוראה ונפלאה מאד, או הצדיק הגדול במעלה נוראה ונפלאה מאד, שהוא מוסר את נפשו בעבורי, ומוריד את עצמו בתוך לכולוכי, והוא מבין אותי, ומדבר על לבי ומחזק ומאמץ ומשמח אותי, ותופר את שברון לבי, ומכניס בי תקוה טובה איך לשוב אליו יתברך.”

ולכן, אהובי, בני היקר, את הישוב הידעת הזה אתה מרחק לקבל על עצמך, ואפלו שאתה עדין מנח בתוך תקף הזהמה ותבערת תאות נאוף, ואתה יודע שאתה עושה דברים רעים ומלכלכים ומתעבים מאד, שסוף כל סוף אם לא תשוב בתשובה עליהם, תקבל ענש קשה מאד מאד, כי הקדוש-ברוך-הוא מחכה עד שתשוב בתשובה שלמה, ואם לאו, אזי תקבל ענשך עוד בזה העולם, ראה על-כל-פנים להתקרב אל הצדיק הגדול במעלה נוראה ונפלאה מאד, אשר הוא ילמד אותך למודים עמקים ונפלאים מאד, איך לצאת מהפח היקוש הזה שנפלת אליו, וברח לך מכל מיני ילצים, רשעים ארורים, המתלווצים מהצדיק הגדול במעלה נוראה ונפלאה מאד, כי הם בודאי לא יוכלו לעזור לך, כי בשעה שתפל בצרה, הם יברחו ממך, ולא ירצו אפלו להסתכל עליך, ומכל שכן להתעסק עמך, לא-כן הצדיק הגדול במעלה נוראה ונפלאה מאד, הוא

מוכן למסור את נפשו במלא מובן המלה, בפשיטות גמורה, להוציא מהבוץ והלכלוך שנפלת בהם, ולכן ראה שדבר זה יהיה תמיד נגד עיניך, ואם תכניס את דברי אלה אל תוך לבך, אזי סוף כל סוף תזכה לצאת מהבוץ והלכלוך שנפלת אליהם.

ב.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר! אשר רחמיו יתברך על כל מעשיו, והוא יתברך מרחם על כל בר ישראל, אפלו שלכלך את עצמו בכל מיני תועבות רעות של פגם הברית — הוצאת זרע לבטלה, ונכשל בכל מיני שקוץ, תעוב, ערם וזהום נשג"ז (נדה, שפחה, גויה, זונה), אשר הם עוונות חמורים מאד מאד, והקלפה הזו נדבקת באדם ואינה מנחת אותו בשום פנים ואפן, עם כל זאת עליך לדעת, כי רחמנותו יתברך עולה על הכל, כי אם האדם זוכה לחזר בתשובה אליו יתברך, אינו זו משם עד שהקדוש-ברוך-הוא מוחל לו, וכמאמרם ז"ל (שמות רבה יט, ד): אין הקדוש-ברוך-הוא פוסל לבריה, אלא לכל הוא מקבל, השערים נפתחים בכל שעה וכל מי שמבקש להכנס — יכנס; כי הוא יתברך מלא רחמים וחסדים רבים אפלו על אלו שאינם ראויים לזה, כמאמרם ז"ל (ברכות ז): ורחמתי את אשר ארחם

(שמות לג, יט), אף-על-פי שאינו כדאי ואינו הגון, כי אפלו בשעת כעסו של הקדוש-ברוך-הוא זוכר את הרחמים (פסחים פז:), כי רחמנותו יתברך היא על כל בריותיו, ומי שרק שב בתשובה אמתית, ועוזב את מעשיו המגנים, אינו זו משם עד שהקדוש-ברוך-הוא מקבלו, כי ידו של הקדוש-ברוך-הוא פרוסה תחת כנפי החיות, כדי לקבל בעלי תשובה (שם קיט.), ובו ברגע שאדם מקבל על עצמו לחזור בתשובה שלמה, הקדוש-ברוך-הוא מרחם עליו, ואפלו שעדין האדם מרגיש את עצמו הגרוע והרשע הגדול ביותר, עם כל זאת עליו לידע, שהקדוש-ברוך-הוא מרחם על הכל, כמאמרם ז"ל (שמות רבה יב, ג): בא וראה רחמיו של הקדוש-ברוך-הוא, אפלו בשעת כעסו רחם על הרשעים ועל בהמתם, ומכל שכן וכל שכן כשאדם זוכה באמת לחזור בתשובה שלמה, עליו לדעת שאינו זו משם עד שמוחל לו הקדוש-ברוך-הוא, ואפלו בלעם הרשע שהחטיא את נשמות ישראל בכל מיני תועבות רעות, שקוץ, תעוב, זהום וערם, שזה היה חטא ועון פעור, שהיה אז נאוף גדול עד מאד, ומי שרק נתפס בחטא ובעון הזה, נפל לפח יקוש של נאוף, ולא יכול היה כבר לחזור משם, אשר כל זה היתה עצת בלעם הרשע שאמר: אלהיהם של אלו

שׁוֹנֵא זְמָה (סְנֵהֲדִין צג), וְעַל־כֵּן הִכְשִׁילָם בְּכָל מִינֵי
 עֲוֹנוֹת וַחֲטָאִים מְגַנִּים שֶׁל תְּאֹת נְאוּף, שֶׁהִיְתָה שׁוֹרָה
 אֲז בְּעוֹלָם, עִם כָּל זֹאת יָדַע שְׁאֵם עִם יִשְׂרָאֵל יַחְזִרוּ
 בְּתִשׁוּבָה, לֹא פָעַל כְּלוּם עִם כָּל זִמְמוֹתָיו וְטִמְאוֹתָיו,
 כְּמֵאֲמָרָם וְ"ל (בְּמִדְבָר רַבָּה כ, יג): בְּלָעָם הִיָּה רָשָׁע
 אָרוּר, וְיָדַע שְׁאִין עוֹמֵד בְּפָנֵי הַפְּרַעֲנוֹת אֲלֵא תִשׁוּבָה,
 שְׁכָל מִי שְׁחוּטָא וְאוֹמֵר: חֲטָאתִי, אִין רִשׁוֹת לְמִלְאָף
 לְגַעַת בּוּ; וְעַל־כֵּן אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, אִף שְׁכָבֵר נִפְלֵת
 בְּמִקוּם שְׁנִפְלֵת, וְנִתְלַכְלַכְתָּ בְּמָה שְׁנִתְלַכְלַכְתָּ בְּכָל מִינֵי
 תּוֹעֵבוֹת רָעוֹת — עֵרֶם, שְׁקוּץ, זֵהוּם וְנְאוּף, וְהִסְתַּפְּלֵת
 בְּכָל מִינֵי מְקוֹמוֹת מְזֻהָמִים וּפְרוּצִים, וְהִלַּכְתָּ אַחַר
 שְׁרִירוֹת לְבָף, וְעָשִׂיתָ כָּל מִינֵי תּוֹעֵבוֹת רָעוֹת, עִם כָּל
 זֹאת זָכֹר, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, שְׁעֵדִין רַחֲמָנוֹתוֹ יִתְבַּרַךְ
 עֲלֶיךָ, וְאִם תִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וְתִשׁוּב בְּתִשׁוּבָה
 שְׁלֵמָה אֲלִיו יִתְבַּרַךְ, לֹא תִזוּז מִשָּׁם עַד שְׁיִקְבְּלֶךָ,
 וְעַקֵּר הַתִּשׁוּבָה תְּלוּי בְּגִדְל כַּח הַצְּדִיק הָאֲמֵת, הַגְּדוֹל
 בְּמַעֲלָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, שֶׁהוּא יָכוֹל לְהוֹרִיד אֶת
 עֲצָמוֹ גַּם לְמִקוּמָךְ הַמְּגֻנָּה, הַמְּלַכְלֶךְ וְהַמְּזֻהָם שְׁאַתָּה
 נִמְצָא בּוּ, וְלִהְיוֹת לְךָ עֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת אִיךָ גַּם
 בְּמִקוּמָךְ הַמְּלַכְלֶךְ וְהַמְּזֻהָם, אֲתָה עֵדִין יָכוֹל לְמַצֵּא אֶת
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֲלִיו יִתְבַּרַךְ
 וְהוּא יִקְבְּלֶךָ, אִךְ עֲלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר יַעַן כִּי עָשִׂיתָ עֲוֹנוֹת

חמורים כאלו, שְׁהִתְלַכְלַכְתָּ בְּכָל מִינֵי תוֹעֵבוֹת רָעוֹת
 שֶׁל פָּגַם הַבְּרִית — הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, וְהִסְתַּכַּלְתָּ
 בְּכָל מִינֵי מְקוֹמוֹת פְּרוֹצִים וּמְזוּהָמִים, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה בָּאת
 לְמָה שֶׁבָּאת, שְׁנִטְמַטְמַט מִחֶדְ וּנְתַעַקְם לְבִבְךָ, וְאַתָּה מְלֵא
 קִשְׁיוֹת וּסְפִקוֹת עָלֶיךָ יִתְבָּרֵךְ, וַיְמַה גַּם שְׁנַכְנְסוּ בְּךָ כַּעַס
 וּקְפִידוֹת כְּבִיכּוֹל עָלֶיךָ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַחֲטָא הַמְּגַנֶּה וְהַמְּזוּהָם
 הַזֶּה שֶׁל פָּגַם הַבְּרִית, גּוֹרֵם לְאָדָם שְׁיֵהִיּוּ לוֹ קִשְׁיוֹת
 וּסְפִקוֹת, כַּעַס וּקְפִידוֹת עָלֶיךָ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַחֲטָא הַמְּגַנֶּה
 הַזֶּה מְעַקֵּם, מְעַרְבֵב וּמְבַלְבֵּל אֶת הַדַּעַת לְגַמְרֵי (עֵין
 שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רמט), עִם כָּל זֹאת גְּדֻלְתּוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק
 הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאוֹת מְאֹד הֵיא כָּל-כֶּף גְּבוּהָה,
 שֶׁהוּא יָכוֹל לְהוֹרִיד אֶת עַצְמוֹ אֶל הַצְּנוּר שֶׁלָּהּ, וּלְנִקּוֹת
 וּלְכַבֵּס גַּם אוֹתָהּ, אַךְ יַעַן כִּי חֲטָאתָ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה מְאֹד
 בְּכָל מִינֵי זְהָמוֹת, וּנְטַמְאתָ בְּכָל מִינֵי טְמָאוֹת, נִשְׁאַרְת
 לָךְ בְּחִירָה אִם תֵּאֱמִין בְּצַדִּיק הָאֱמֶת הַנוֹרָא וְנִפְלֵא מְאֹד,
 וּתְצִיֵת לְכָל אֲשֶׁר יִלְמַד עִמָּךְ, וּתֵאֱמִין לְכָל דְּבַר שֶׁהוּא
 כֶּף כִּמוֹ שֶׁהוּא מְגַלֶּה, אוֹ תַחְלֵק עָלֶיךָ וּתְתַלּוּצֵץ מִמֶּנּוּ,
 וּתְדַבֵּר עָלֶיךָ כָּל דְּבַר רַע, חַס וְשָׁלוֹם, כִּי אֶת הַבְּחִירָה
 הַזֹּאת מְשֹׁאִירִים לְאָדָם, כִּי הֵן אֱמֶת שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ אָב
 הַרְחֵמֵן, וְרוֹצֵה שֶׁכָּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל תַּחְזִרְנָה בְּתִשׁוּבָה
 שְׁלֵמָה אֵלָיו, וְשׁוֹלַח אֶת הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה נוֹרָאָה
 וְנִפְלְאוֹת מְאֹד לְכָל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁיִוְרָה לָהֶם אֶת

הַדֶּרֶךְ לְשׁוּב אֵלָיו, עִם כָּל זֹאת לְמַעַן הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיוֹן
הַהֶכְרַח שְׁיִהְיֶה מְקוֹם לְחֶלֶק עַל הַצְּדִיק הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה
נִוְרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, אוֹ לְצִיַּת לוֹ, וְכָל אֲשֶׁר יֹאמֶר
כִּהְיָא זֶה יַעֲשֶׂה (עֵינֵי לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קכג).

וְעַל-כֵּן רָאָה, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, מֵאַחַר שְׁכַפֵּר
נִתְלַכְלַכְתָּ בְּכָל מִינֵי חַטָּאִים, עֲוֹנוֹת וּפְשָׁעִים, וְהִסְתַּכַּלְתָּ
בְּכָל מִינֵי סְרָטִים מְזֻהָמִים, וְנִכְשַׁלְתָּ בְּעֲוֹנוֹת חַמּוּרִים
מְאֹד מְאֹד בְּכָל מִינֵי פְגָמֵי הַבְּרִית, וְעַל-יְדֵי-זֶה בָּאתָ
לְהוֹצֵאת זֶרַע לְבִטּוּלָה, וְקִלְקַלְתָּ אֶת מַחֲךָ וְאֶת יַדְעֲתָךְ,
וְאֶתָּה מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל, רָאָה מֶה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא שָׁלַח לְךָ צְדִיק קְדוֹשׁ וְנוֹרָא עֲלִיוֹן מְאֹד, אֲשֶׁר
הוּא מְבִין אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד, וּמוֹרִיד אֶת עֲצֻמוֹ אֵלֶיךָ,
אֶל תּוֹךְ צְנוּרְךָ הַמְּלַכְלֶךְ, וּמְגַלֶּה לְךָ עֲצוֹת וְהַנְּהַגוֹת
יִשְׁרוֹת, אִיךָ שָׁגַם אֶתָּה תּוֹכֵל לְצֵאת מֵהַזָּבֵל וְהַזְּהֵמָה
הַזֹּאת שֶׁנִּתְפַּסְתָּ בָּהֶם, וּמְלַמֶּדֶךָ לְמוֹדִים חֲדָשִׁים, אִיךָ
שָׂאִין שׁוֹם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְאֶפְלוּ מִי שְׁעֵבֵר עַל
כָּל הָעֵבְרוֹת שֶׁבְּעוֹלָם וְעַל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, עֲדִין יְכוּל
לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּמְכַנִּים בְּךָ תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְרוּץ
אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְכֵן מַחְדִּיר בְּךָ אֶהְבָּה עֲזָה אֶל הַתּוֹרָה
הַקְּדוֹשָׁה, וּמוֹרָה לְךָ דֶּרֶךְ נִפְלְאָה וְקַלָּה עַד מְאֹד,
אִיךָ שָׁגַם אֶתָּה בְּתַקְּךָ לְכַלּוֹכְךָ וְזִהְמַתְךָ, תּוֹכֵל גַּם-כֵּן

לְהִתְחִיל לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּמְכַנִּים בָּךְ עֲרֻבוֹת,
 נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחִיּוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַד שְׂאֵינְךָ
 רוֹצֵה לְהַפְרִיד מֵהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאַתָּה לוֹמֵד תּוֹרָה
 לְשִׁמָּה, לְשֵׁם אֵל עוֹלָם בְּאַהֲבָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד,
 עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְדַעַת שְׂגָם בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיוֹן
 בְּרָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, שֶׁהוּא זֶה
 לְעֲמַת זֶה שֶׁל הַצְּדִיק הַגָּדוֹל וְהַנוֹרָא מְאֹד מְאֹד, וְשׁוֹנֵא
 אוֹתוֹ בְּתַכְלִית הַשְּׂנֵאָה, וְעוֹשֶׂה מִמֶּנּוּ כָּל מִינֵי צְחוּק
 וְלִיצְנוּת, וּמִסִּית וּמְדִיחַ רְשָׁעִים אַרְוָרִים עָלָיו, שֶׁיִּדְבְּרוּ
 וְיִתְלוּצְצוּ מִמֶּנּוּ, וּמוֹצִיא כָּל מִינֵי שֵׁם רַע וְלִשׁוֹן-הָרַע
 וּרְכִילוֹת עָלָיו, וְהַכֵּל כְּדֵי לְקַרֵּר וְלְהַרְחִיק אוֹתָן הַנִּפְשׁוֹת
 שֶׁנִּפְּלוּ וְנִכְשְׁלוּ בְּכָל מִינֵי חֲטָאִים וְעוֹנוֹת שֶׁל פְּגָמֵי
 הַבְּרִית, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֵינוֹ שׁוֹנֵא אֶת הָאָדָם רַק
 בְּרוּחָנִיּוֹת, שְׂרוּצָה לְנִתֵּק אֶת הַנִּפְשׁוֹת מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ,
 לְהַסְתִּיר, לְהַעֲלִים וּלְכַסּוֹת אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ
 מֵהֵן, וְלְהַחֲשִׁיף אֶת חַיֵּיהֶן, עַד שְׁיֵהִיו לְהֵן הַחַיִּים
 מְרִים מְמוֹת, אֲלָא שׁוֹנֵא אֶת הָאָדָם גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת,
 וְרוֹצֵה לְרְאוֹת אֵיךְ הוּא סוֹבֵל כָּל מִינֵי מְרִירוֹת בְּחַיּוֹ
 הַגִּשְׁמִיִּים, וְשֶׁלֹּא יִסְתַּדֵּר בְּשׁוּם דְּבָר, וְלֹא יִתְמַזְל לוֹ
 מְזֵלוֹ בְּשׁוּם עֶסֶק, כִּי זוֹ דְרָכּוֹ שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הָרָשָׁע,
 שֶׁלֹּא דֵי שֶׁהַכְּשִׁיל אֶת הָאָדָם בְּכָל מִינֵי עוֹנוֹת וְחֲטָאִים
 מְגַנִּים שֶׁל שְׂקוּץ, תְּעוּב, זְהוּם וְנֹאוֹף, וְעַל-יְדֵי-זֶה בָּא

הָאָדָם לְמָה שָׁבָא, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, אֲלֵא עוֹד מִנְתַּקוּ
מִהֲרוּפָא הָאֲמַתִּי, שְׁהוּא הַצְּדִיק הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה נוֹרָאָה
וּנְפִלְאָה מְאֹד, וְרוּצָה לַעֲקֹר אֶת הָאָדָם מִשְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת.

וְעַל-כֵּן, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, פִּקַּח עֵינֶיךָ וּרְאֵה מָה
אֲתָךְ, וּבִאִיזָה מְקוֹם אֲתָה מְנַח, נִכְשְׁלֶתָ כְּכֹר בְּכָל מִינֵי
עוֹוֹנוֹת וַחֲטָאִים שְׁבַעוּלָם, וְאֲתָה מְלֵא נְאוּף, זְהוּם,
שְׁקוּץ, תַּעוּב וְעֵרֹם, עֲזֹב כְּכֹר אֶת כָּל הָרַע, וּבִרַח לָךְ
אֶל הַצְּדִיק הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה נוֹרָאָה וּנְפִלְאָה מְאֹד, וּשְׁמַע
בְּקוּלוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה גַם תִּהְיֶה לָךְ תִּקְוָה טוֹבָה לְתַקֵּן
הַכֹּל, וְתַכְּף-וּמְיָד כְּשֶׁרַק תִּשְׁמַע אֶת הָרִשְׁעִים הָאֲרוּרִים
לְדַבֵּר עֲלֵיו, תִּדַע שֶׁהֵם הֵם שְׁלוּחֵי הַסֵּם "ד-מ"ם, וְהֵם
הַרוּצִים לְקַבֵּר אוֹתָךְ בְּחַיֶּיךָ, וְעַל-כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי,
בְּנֵי הַיָּקָר מָה אֲתָךְ, וּכְכֹר הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁתִּצָּא מִהֲבוּץ,
הַלְכִלוּךָ וְהִזְהַמָּה שְׁלָךְ, קַח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וּבִרַח
לָךְ מִכָּל אֵלֹו הָרִשְׁעִים הָאֲרוּרִים, הַחוֹלְקִים וְהַמְדַבְּרִים
עַל הַצְּדִיק הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה נוֹרָאָה וּנְפִלְאָה מְאֹד, כִּי הֵם
אֵינָם רוּצִים בְּטוֹבָתְךָ בְּזֶה שְׁמִסִּיתִים וּמְדִיחִים אוֹתָךְ
שֶׁתִּתְרַחַק מִהַצְּדִיק הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה נוֹרָאָה וּנְפִלְאָה מְאֹד,
אֲלֵא הֵם רוּצִים לְרְאוֹת בְּכִשְׁלוֹנְךָ וּבִנְפִילְתְּךָ, כִּי קִדְּם הֵם
מִתְחַבְּרִים אֵלֶיךָ כְּאֵלֹו הֵם הַחֲבֵרִים וְהַיְדִידִים הַטּוֹבִים
בְּיוֹתֵר שְׁלָךְ, וּכְאֵלֹו רוּצִים לַעֲזֹר לָךְ, אֲשֶׁר בְּאֻמַּת כָּל

בַּר דַּעַת שְׁזוּכָה לְיִשׁוּב הַדַּעַת, יוֹדַע תִּכְף־וּמִיד כִּי בַמָּה
 הֵם יְכוּלִים לַעְזוֹר?! עִם כָּל זֹאת עָקַר כְּוִנָּתָם הַטְּמָאָה
 הִיא רַק לְנִתֵּק אוֹתָהּ מֵהַחַיִּים חַיּוֹתָהּ, שֶׁהוּא הַצְּדִיק
 הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, הַיְכוּל לְהוֹצִיאָהּ
 מִן הַבוּץ הַגָּדוֹל, וְכָל כְּוִנָּתָם הִיא שְׁתַּתְּרַחֵק מִמֶּנּוּ קֹדֶם,
 וְכִשְׁתַּתְּרַחֵק מִמֶּנּוּ, מִמִּילָא תִּפְּל בְּנִפְּלָה אַחַר נִפְּלָה
 וּבִתְהוּם אַחַר תְּהוּם, עַד שֶׁכָּבַר לֹא תוּכַל לְצֵאת מִשָּׁם;
 וְעַל־כֵּן פָּקַח עֵינֶיךָ, אֲהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, מֶה לְפָנֶיךָ,
 וּרְאֵה לְכַרְח מְכַל אֱלוֹ הַרְשָׁעִים הַמְדַבְּרִים כָּל דְּבַר
 אֲסוּר עַל הַצְּדִיק הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד,
 כִּי הֵם סִתְּמוּ מְסִיתִים וּמְדִיחִים, רְשָׁעִים אַרוּרִים, אֲשֶׁר
 אֵינָם חֲפָצִים בְּטוֹבָתְךָ כָּלֵל, כִּי הֵם בְּעֶצְמָם מְלֵאִים
 שְׁקוּץ, תַּעֲוִב, זֵהוּם, עֵרֶם וְנֹאוֹף, כִּי לֹא יִמְלֹט אֲשֶׁר
 מִי שֶׁמְדַבֵּר עַל צְדִיק קְדוֹשׁ וְנוֹרָא, הַדְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים
 בְּדַבְּקוֹת אֱמֶת, וְאֵין לוֹ שׁוּם הַסְּתַפְּלוּת, שׁוּם שְׁמִיעָה,
 שׁוּם מְשׁוּשׁ וְשׁוּם דְּבוּר בְּזֵה הָעוֹלָם כָּלֵל, בְּטֵל וּמְבֹטֵל
 לְגַמְרֵי אֵל הָאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, אֲלֵא מִי שֶׁכָּבַר נִכְשֵׁל
 בְּכָל מִינֵי חֲטָאִים וְעוֹנוֹנוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְהוּא מְלֵא נֹאוֹף,
 שְׁקוּץ וְתַעֲוִב, וְעוֹשֶׂה כָּל מִינֵי תוֹעֲבוֹת רָעוֹת בְּהַצְנֵעַ,
 כִּי אַחֲרַת לֹא הָיָה מְדַבֵּר עָלָיו.

ועל-כן ראה מה לפניך, וברח לך מרשעים אלו, ויותר טוב לך להתאבק בעפר הצדיק הגדול במעלה, נוראה ונפלאה מאד, המגלה לך עצות נוראות ונפלאות והנהגות ישרות, איך לשוב אליו יתברך, ואיך שגם אתה ממקום שאתה נמצא שם, גם-כן תוכל לשוב בתשובה שלמה אליו יתברך, ולזכות לתקן את כל העבר שלך, ואם תכניס את דבורי אלו בתוך לבך, אהובי, בני היקר, אז תראה איך שהכל ישתנה, ובזמן קצר תזכה גם אתה לתקן את כל לכלוך מעשיך, וכל הירידות והנפילות שלך תתהפכנה לעליות גדולות, ותזכה גם-כן להעשות כלי להמשיך על עצמך ערבות, נעימות, ידידות, זיו וחיות אלקותו יתברך, על-ידי גדל כחו של הצדיק הגדול במעלה נוראה ונפלאה מאד.

ג.

אהובי, בני היקר! ראה לישוב את עצמך עכשו, מי אתה ומה עבר עליך בחיים חיותך, ותקח את עצמך בידיך, ושמע בקול הצדיק הגדול במעלה נוראה ונפלאה מאד, ואז גם אתה תזכה לתקן את אשר שחת ופגמת וקלקלת, עליך לדעת כי עברה מטמטמת לבו של אדם (יומא לט.), ועל-ידי כל חטא ועון שאדם עובר, מטמטם לבו ונתעקם מחו ומחשבתו, ונעשה

מבְּהֵל וּמִבְּלָבֶל מְאֹד, וְהוּא דוֹחֵק אֶת רַגְלֵי הַשְּׂכִינָה, כִּי כָּל הָעוֹבֵר עֲבָרָה בְּסֵתֶר כְּאִלוֹ דוֹחֵק רַגְלֵי שְׂכִינָה (חֲגִיגָה טז.), כִּי בְּזֶה שְׂאָדָם חוֹטֵא בְּפָגַם הַבְּרִית — הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, אוֹ מְסַתֵּפֵל בְּשִׁקּוּץ, תְּעוּב, זֶהוּם וְעֵרָם תְּמוֹנוֹת תּוֹעֵבָה בְּסֵתֶר, הוּא דוֹחֵק רַגְלֵי הַשְּׂכִינָה, כִּי חוֹשֵׁב שֶׁבְּמִקּוֹמוֹ, שֵׁם אֵין הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא, וְאֵין מִי שֶׁמְסַתֵּפֵל עָלָיו, וְעַל-כֵּן בְּזֶה הוּא דוֹחֵק אֶת רַגְלֵי הַשְּׂכִינָה מִמֶּנּוּ, וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ מְסַתֵּפֵל עַל כָּלָם, וְרוֹאֶה אֶת כָּל מַעֲשֵׂי הָאָדָם, וְעַל-כֵּן אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, מֵאַחַר שֶׁכָּבֹר עֲבָרָתָ עֲבָרוֹת חֲמוּרוֹת שֶׁל פָּגַם הַבְּרִית — הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, וְהִסְתַּפְּלָתָ בְּמִקּוֹמוֹת מְטֻנְפִים וּמְזוֹהָמִים, וְהִלַּכְתָּ בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת הַפְּרוֹצִים, עָלֶיךָ לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה תִּכְפֹּף-וּמִיד קֹדֶם שְׂיִהְיֶה מֵאַחַר, וְאֵל תִּחְשַׁב שְׂיִשׁ לָךְ זְמַן כְּשֶׁתִּהְיֶה זָקֵן, כִּי מִי יוֹדֵעַ מַה יֵּלֵד יוֹם, וְאֵינֶךָ יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַבוֹשׁוֹת שְׂיִשׁ לָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא עַל-יַדֵּי הַחֲטָא שֶׁל זְהֵמַת תְּאֹת נְאוּף, עַד שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה ג.): כָּל הָעוֹבֵר עֲבָרָה אַחַת בְּעוֹלָם הַזֶּה מְלַפְּתוֹ וְהוֹלֵכֵת לְפָנָיו בְּיוֹם הַדִּין, וּקְשׁוּרָה בּוֹ כְּכֹלֵב, כִּי מִי שֶׁלְכַלְךְ אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי שִׁקּוּץ, תְּעוּב, זֶהוּם וְעֵרָם שֶׁל נְאוּף, הַחֲטָא הַזֶּה נִקְשָׁר בּוֹ כְּכֹלֵב וְהוֹלֵךְ עִמּוֹ תָּמִיד, וְאֵינוֹ יָכוֹל לְהִפָּרֵד מִמֶּנּוּ, רַק אִם יִקַּח

את עצמו בידיו עכשו, וישוב בתשובה שלמה אליו
יתברך.

ועקר התשובה הוא, שתרגיל את עצמך לדבר אליו
יתברך בלשון שאתה רגיל בה, ותספר לפניו יתברך
את כל אשר עם לבבך, ותבקש ותתחנן מלפניו יתברך,
שיחוס וירחם עליך לצאת מהפח היקוש הזה שנפלת
אליו, כי עקר התשובה הוא התפלה והודוי דברים
שאדם מתודה אליו יתברך, כי בזה שאדם מתפלל אליו
יתברך, נפתחים לו שערי התשובה, כי התפלה פותחת
את כל השערים שנסתמו ממנו, והתפלה היא השער
והפתח להכנס אליו יתברך, ועל-כן אי אפשר לשוב
בתשובה שלמה, בתשובה אמתית, כי אם כשמרגיל
את עצמו לדבר ולהתפלל ולהתחנן אליו יתברך, וכמו
שאמרו חכמינו הקדושים (מדרש פנחומא, פרשת וירא):
אמר להם הקדוש-ברוך-הוא לישראל: הווי זהירין
בתפלה, שאין מדה אחרת יפה הימנה, והיא גדולה
מכל הקרבנות, ואפלו אין אדם כדאי להענות בתפלתו
ולעשות חסד עמו, כיון שמתפלל ומרבה בתחנונים, אני
עושה עמו חסד, כי אין הקדוש-ברוך-הוא חפץ לחיב
בריה, אלא מבקש שיתפללו הבריות לפניו ויקבלם,
ועל-כן ראה, אהובי, בני היקר, לברח עכשו למקום

פְּנוּי שְׂאִין שֵׁם בְּנֵי-אָדָם, וְתִצְעַק בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת אֱלֹהֵי יִתְבָּרַךְ, שְׂיַחֲוֶס וִירַחֵם עָלֶיךָ לְצֵאת מֵהַפֶּח הַיְקוּשׁ שֶׁנִּפְלְתָה אֵלָיו, וְתִהְיֶה עֶקְשָׁן גָּדוֹל בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּה, וְאַף שְׂאֲנֵי יוֹדֵעַ, שֶׁבִּתְחִלָּה יָבוֹא לָךְ דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, מֵאַחַר שֶׁנִּתְלַכְלַכְתָּ כְּבָר בְּכָל מֵינֵי שְׂקוּץ, תְּעוּב וְזֵהוּם שֶׁל תַּאֲוֹת נְאוּף וְהוֹצָאת זָרַע לְבִטּוּלָה, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה קִלְקַלְתָּ אֶת מַחֲךָ לְגַמְרֵי, וְנִעְלַם וְנִסְתָּר מִמֶּךָ אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִבְךָ מָלֵא עֶקְמוּמִיּוֹת וְקִשְׁיוֹת וְסִפְקוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ, עִם כָּל זֹאת עַל-יְדֵי שֶׁתִּהְיֶה עֶקְשָׁן גָּדוֹל בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּה — לְלַכֵּת בְּכָל יוֹם לְמָקוֹם פְּנוּי שְׂאִין שֵׁם בְּנֵי-אָדָם, וְתִצְעַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת, שְׂיַחֲוֶס וִירַחֵם עָלֶיךָ לְצֵאת מֵהַבּוֹץ וְהַלְכִלוּךָ שָׁלָךְ, אֲזוּ סוּף כָּל סוּף תִּרְאֶה שְׁנוּי לְטוֹבָה, אִיךָ שֶׁתִּטְהַר אֶת עֲצָמֶךָ לְגַמְרֵי, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאָדָם מִתְפַּלֵּל וּמִבְקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, מְטַהֶרֶת אֶת הָאָדָם מִכָּל מֵינֵי לְכֻלּוּכִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאִין לָךְ עוֹד דְּבַר הַמְּנַקֵּה, רוּחָן וּמְכַבֵּס אֶת הָאָדָם כְּמוֹ תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, שֶׁאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר וְלִהְתְּפַלֵּל, לְהִתְחַנֵּן וְלִצְעַק לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִם תִּהְיֶה חֲזַק בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּה מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ לְהִתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲזוּ תִרְאֶה אִיךָ שֶׁבְּמִשְׁךָ הַזְּמַן תִּשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה, וְאִפְלוֹ שְׂאֲנֵי יוֹדֵעַ שֶׁבְּעֵת שֶׁאַתָּה עוֹסֵק בְּתִשׁוּבָה, יִתְגַּבֵּר עָלֶיךָ יִצְרָךְ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי כֵן דֶּרֶךְ

הַיִּצָּרִים הָרָעִים הָאֵלֹהִים, שֶׁכִּשְׁהָאָדָם רוֹצֵה לְבָרַח מֵהֶם, הם רוֹדְפִים אַחֲרָיו וְרוֹצִים לְהַחֲזִירוֹ, וְעַל-כֵּן רוֹאִים עַל-פִּי-רַב שֶׁכָּל אֱלֹהֵי הַתְּשׁוּבָה שְׂזוּכִים לְחִזּוֹר בַּתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, דִּיְקָא עֲלֵיהֶם מִתְגַּבֵּר הַיִּצָּר הָרָע יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְנִדְמָה לָהֶם כִּי דִיְקָא עַל-יַדֵּי תְּשׁוּבָתָם נִתְעוֹרְרִים יוֹתֵר מֵעֲשִׂייתָם הָרָעִים, עֲלֵיךָ לְדַעַת אִין זֶה שֶׁהֵם מִתְגַּבְּרִים עֲלֵיךָ, אֶלָּא אַתָּה בְּרַחֲתָ מֵהֶם, וְהִרְגַּשְׁתָּ כְּכֹר קֶצֶת אוֹר, עַל-כֵּן הֵם רוֹדְפִים אַחֲרֶיךָ, וְרוֹצִים לְתַפֵּס אוֹתְךָ וּלְהַחֲזִירְךָ אֲלֵיהֶם, אֶל חֹשֶׁךְ, אֶפְלָ וְצִלְמוֹת, וְלִכֵּן נִדְמָה לָךְ כְּאִלּוֹ דִּיְקָא כְּשִׁחֲזַרְתָּ בַּתְּשׁוּבָה נִתְעוֹרֵר הַיִּצָּר הָרָע בְּהַתְּגַבְּרוֹת יוֹתֵר גְּדוֹלָה, אֲדַרְבָּה בְּזֶה שֶׁאַתָּה בּוֹרַח מֵהֶם, אַתָּה רָץ רַק אֶל הָאוֹר וְהַעֲנָג, הָעֲרִבוֹת וְהַזִּיּוֹ, הַחַיּוֹת וְהַדְּבָקוֹת, אֶךְ קִלְפַת תְּאֹת נְאוּף, שְׁקוּץ, עֵרֶם וְזֵהוּם שְׁהֵייתָ רְגִיל בָּהֶם יָמִים וְשָׁנִים, הִיא רוֹדְפַת אַחֲרֶיךָ וְרוֹצֵה לְהַחֲזִירְךָ אֲלֵיהָ, עַל-כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר מַה לְּפָנֶיךָ, וְתִהְיֶה עֲקֹשׂן גְּדוֹל לְדַבֵּר וּלְהַתְּחַנֵּן אֵלָיו יִתְבָּרַךְ מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וְתִשְׁפֹּךְ שִׁיחַ וְתַפְּלֵה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים שְׁיַחֲוֶם וִירַחֵם עֲלֶיךָ, וְתִצֵּא מִהָרַע וְהַחֹשֶׁךְ הַזֶּה שֶׁהִתְרַגַּלְתָּ בוֹ.

וְעַקֵּר שְׁלֵמוֹת הַתְּפִלָּה הִיא, שֶׁאָדָם יִדְבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן שְׂרָגִיל בָּהֶם, כְּאִשׁוֹר יִדְבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ

והבן אל אביו, בשפת האם שלו, ותתמיד בזה מאד מאד, ומלבד זאת, תתפלל את התפלות הקבועות, שהן: שחרית, מנחה, מעריב וחסות, מלה במלה מתוך הסדור דיקא, ואף שבתחלה יהיה קשה וכבד לך לצמצם את מחך ודעתך לקשרם אל דבורי התפלה, כי על-ידי שהרגלת עצמך להסתפל בכל מיני תמונות תועבה, רחמנא לישזבן, ועשית כל מיני זיהמות ותועבות רעות, רחמנא לצלן, על-ידי-זה מחך מבהל ומבלבל מאד, ואתה מלא מחשבות רעות והרהורים רעים, ולכן קשה וכבד לך להבין ולצמצם את עצמך בדבורי התפלה, עם כל זאת על-ידי שתהיה עקשן גדול להתפלל מתוך הסדור דיקא לאט לאט מלה במלה, אז סוף כל סוף ימשך עליך אור וזיו, חיות ודבקות על-ידי התפלות הקבועות: שחרית, מנחה, מעריב וחסות, כי כל תפלה ותפלה עושה תקונים למעלה בכל העולמות, ועל-פן אשרי ואשרי מי שנזהר בכל יום להתפלל במגן ערב ובקר וצהרים, שחרית, מנחה ומעריב בצבור דיקא, לאט לאט מלה במלה, שאז ימשך עליו אור וזיו, חיות ודבקות אלקית, כי בכל תפלה ותפלה שאדם מתפלל אליו יתברך, נפתחים לפניו עולמות חדשים, ונצטרפים צרופים חדשים, ונתיחדים יחודים עליונים על-ידי סדר התפלות האלו: שחרית, מנחה, מעריב,

וכן מי שזוּכָה לומר בְּכָל לַיְלָה סֵדֶר תְּקוּן חֲצוֹת, שְׁאֵז
הוא הזְמַן הָעֶקְרִי לְשַׁפֵּךְ אֶת נַפְשׁוֹ, שִׁיחָתוֹ וּתְפִלָּתוֹ
אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אֲזִי לֹא זָז מִשָּׁם עַד שְׁמוֹחֲלִין לוֹ עַל כָּל
עוֹנוֹתָיו.

וְלִכֵּן רָאָה אֱהוֹבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, מֵה לְפָנֶיךָ, אִם אַתָּה
רוֹצֵה לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שָׁחַף וּפְגַמָּה בְּפָגַם הַבְּרִית —
הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה וְנִשְׁגָּז (נִדָּה, שִׁפְחָה, גִּוְיָה,
זוֹנָה), רָאָה לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֶּךָ, וְתַתְּחִיל לְהַתְּפִיל
אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ בְּכוֹנֵה גְדוּלָה וְעֲלִיוֹנָה מְאֹד, וְאִף שְׁבַתְּחֵלָה
יְהִי קָשָׁה וְכָבֵד לָךְ דְּבַר זֶה עַד מְאֹד, כִּי הַתְּפִלָּה הַיָּא
שֶׁעַר וּפְתַח הַשָּׁמַיִם, וְאִיךָ יָבוֹא טָמֵא מְטָמֵא אֶל תוֹךְ
הַשֶּׁעַר, כִּי "אֵין לָבוֹא אֶל שֶׁעַר הַמְּלָךְ בְּלְבוּשׁ שִׁק" (אֶסְתֵּר ד, ב), עִם כָּל זֹאת אִם תִּהְיֶה עֶקְשָׁן גְּדוֹל
בְּעִבּוֹדַת הַתְּפִלָּה, אֲזִי תִזְכֶּה סוּף כָּל סוּף שִׁיפְתָּחוּ לָךְ
שְׁעָרֵי הַרְחֻמִּים, וַיִּמְשִׁיךְ לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רְחֻמִּים
עֲלִיוֹנִים, וְתִזְכֶּה לְהִיּוֹת כְּלִי לְהִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ אוֹר, זִיו,
חַיּוּת וּדְבָקוֹת הַבוּרָא יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ, וְתִתְקַבֵּל תְּשׁוּבָתְךָ
בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

וכן עֲלֶיךָ לְדַעַת אֱהוֹבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר
לְזַכּוֹת לְהַגִּיעַ אֶל תְּפִלָּה, כִּי אִם עַל-יַדֵּי שְׁשׁוּקָדִים

בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כְּמֵאֲמָרָם וְ"ל (מִדְּרַשׁ תַּנְחוּמָא, פֶּרֶשֶׁת אָמֹר): בְּזִכּוֹת הַתּוֹרָה שְׂאֲתָם עוֹסְקִים בָּהּ, הֵייתִי מִקְשִׁיב וְשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹתֵיכֶם, כִּי "מִסִּיר אֲזִנּוֹ מִשְׁמַע תּוֹרָה, גַּם תְּפִלָּתוֹ תוֹעֵבָה" (מִשְׁלֵי כח), כִּי הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה הוֹלְכוֹת בְּיַחַד, כְּפִי שְׂאֲדָם מֵרַבָּה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כָּךְ נִתְחַזְּקִים רְצוֹנוֹ וְכִסּוּפָיו לְהַתְּפִלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכִפִּי שְׂמַתְּפִלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ נִפְתָּחִים לְבוֹ וְדַעְתּוֹ לְהַשִּׁיג הַשְּׂגוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְעַל-כֵּן הֵרַגְל אֶת עֲצָמָךְ אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר כְּסִדְרָן בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְתִקְבַּע לְעֲצָמָךְ שְׁעוֹר בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא, בְּמִדְרָשׁ, בְּפּוֹסְקִים, בְּזִהָר וּבִתְקוּנִים, וְתִרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לֹאמַר בְּכָל יוֹם הֲרַבָּה דְּפִים מְכָל הַלְמוּדִים הָאֵלֹו, וְאִף שְׂבַתְחֻלָּה יִהְיֶה קָשָׁה וְכָבֵד לָךְ לְהִבִּין כָּל דְּבָר, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְדַעַת, שְׂאֲחֵרִי שְׂלַכְלַכְתָּ אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי לְכְלוּכִים רָעִים שֶׁל תְּאוֹת גְּאוּף, שְׂקוּץ, תַּעוּב, עֵרֶם וְזֵהוּם, בּוֹדָאֵי קָשָׁה וְכָבֵד לָךְ לְצַמְצֵם אֶת מִחָךְ וּלְהִבִּין מַה שְׂאֲתָה לֹוּמֵד, עִם כָּל זֹאת אִם תִּהְיֶה חֲזָק וְאַמִּיץ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פֶּרֶשֶׁה חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפְן שְׂתִזְכָּה לְסִיִּם בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת פֶּרֶשֶׁת הַשָּׁבוּעַ.

וכן תתמיד בכל יום ללמד ולומר הרבה פרקים משניות, ואם אפשר לך לומר ח"י [שמונה-עשר] פרקים בפעם אחת אין למעלה מזה בתקון הברית, כי אמירת שמונה-עשר פרקים משניות, מזככת ומטהרת את הנפש מכל מיני חלדה ומכל מיני זיהמות ולכלוכים שנדבקו בה.

וכן תרגיל את עצמך לומר בכל יום הרבה דפים גמרא, ואף שבתחלה ידמה לך כל הענין כצחוק, שאתה אומר דפים גמרא בעלמא בלי להבין, עם כל זאת עליך לדעת, כי בגמרא הקדושה טמונים אורות עליונים, אורות צחצחות, ואם האדם רגיל לומר בכל יום דפי גמרא, אפלו שיהיה הגרוע ביותר, המגשם והמזהם ביותר בעולם, על-ידי למוד תלמוד יבטל את הקלפה לילי"ת, שהיא המחטאת את האדם בפגם הברית — הוצאת זרע לבטלה, ומכניסה באדם כל מיני תבערות המדורה של נאוף, ועל-ידי למוד גמרא שהוא תלמוד, מבטלים את הקלפה הזו, וכמעט שאי אפשר לבטל את הקלפה הזו, רק על-ידי שקידה רבה בלמוד גמרא; ועל-כן אשרי מי שזוכה להתמיד בכל יום בלמוד גמרא, וכדאי להתחיל ללמוד גמרא בפשיטות, ואפלו שאינו מבין בהתחלה מה הוא לומד, יהיה עקשן

גדול לומר דף אחר דף, עד שיזכה לסיים את כל הש"ס, ואז יתחיל עוד פעם, ועל-ידי-זה יזכה לבטל מעצמו את הקלפה הזו המחטאת את האדם בפגם הברית — הוצאת זרע לבטלה, ובכל מיני שקוץ, תעוב וזהו.

וכן הרגל את עצמך, אהובי, בני היקר, ללמד בכל יום מדרש, שהוא למוד אגדה, אשר למוד זה עולה על כל הלמודים, כי למוד מדרש אגדה הוא כמו קבלה מעשית, וכל המוסר וההתחזקות טמונים בלמוד אגדה, וכמאמרם ו"ל (ספרי, פרשת עקב): רצונך שתפיר את מי שאמר והיה העולם, למד אגדה, שמתוך כך אתה מכיר את הקדוש-ברוך-הוא, ומדבק בדרך-כיו, ואמרו (תנא דבי אליהו רבה, פרק ב): בכל הארץ יצא קום (תהלים יט, ה) — אלו אגדות, כי על-ידי למוד אגדה ומדרש, יכול לצרף צרופי מעשה בראשית.

וכן הרגל את עצמך לומר בכל יום כמה דפים זהר וכמה דפים תקונים, אשר האריז"ל נתן תקון לבעל עברה — לומר בכל יום כמה דפים זהר ותקונים, ואמר, שהאמירה בעלמא מזככת את הנפש מכל מיני חלדה.

וְעַל כָּלֵם רָאָה לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד פּוֹסְקִים וְשִׁלְחָן
 עָרוּף, כְּדֵי שְׁתַּדַּע אִיף לְהִתְנַהֵּג בְּחַיִּיךָ, כִּי בְּלִי לִמּוּד
 שִׁלְחָן עָרוּף וּפּוֹסְקִים אֵינּוּ נִקְרָא יְהוּדֵי כָּלָל, כִּי לִמּוּד
 שִׁלְחָן עָרוּף וּפּוֹסְקִים, מְלַמֵּד אֶת הָאָדָם אִיף לְהִתְנַהֵּג
 בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְהוּא כָּלֵל תּוֹרָה שְׁבַע־לִפְנֵי, וְיָמָה
 גַּם שְׁמֹזְכָף אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, וּמְבַרֵּר מִמֶּנּוּ אֶת הַטּוֹב
 מִהָרַע שְׁנֹדֵבֵק בּוֹ (עֵינִן לְקוּטֵי־מוֹהַר־רִ"ן, חֶלֶק א', סִימָן ח).

וְעַל־כֵּן אֶהוּבֵי, בְּנֵי הַיֶּקֶר, רָאָה מָה לְפָנֶיךָ, אִם אַתָּה
 רוֹצֵה לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית, תִּהְיֶה חֲזָק בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה, בְּהִתְמַדָּה וּבְשִׁקִּינָה רַבָּה בְּתַפְלָה וְהִתְבּוֹדְדוֹת,
 וְאִזּוֹ לֹא תִזְוֶז מִשָּׁם עַד שִׁיקְבְּלֶךָ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
 וְתִזְכֶּה לְתַקֵּן אֶת כָּל הָעֶבֶר הָרַע שֶׁלָּךְ, וְתִמְשִׁיף עַל
 עֲצָמֶךָ עֲרֻבוֹת וּנְעִימוֹת, יְדִידוֹת וְזִיו, אֹרֶךְ וְחַיּוֹת הַבּוֹרָא
 יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, וְעוֹלָמְךָ תִּרְאֶה בְּחַיִּיךָ.

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם !